Peygamberimizin Soyu ve Hılfu'l Fudûl Antlaşması

Musa Ebu Cafer

10 Oca, 2018

https://ilimvecihat.com

Hamd âlemlerin rabbi olan Allah *(azze ve celle)*'ye, salât ve selam efendimiz Rasûlullah'a, ehli beytine, ashabına ve yolunu takip eden mü'minlere olsun.

Efendimizin Soyu:

Rasûlullah *(sallallahu aleyhi vesellem)*'in soyu Haşim Bin Abdimenaf'a nisbet edilerek Haşimi ailesi diye bilinir.

Haşim, zengin ve şeref sahibi bir kimseydi. Mekke'de hacılara ilk defa tirit (ekmekli et suyu) ikram eden odur. Allah Rasûlü *(aleyhissalatu vesselam)* bir hadislerinde şöyle buyurmuşlardır. "Ben devirden devire, (nesilden nesile, aileden aileye) seçilerek intikal eden Âdemoğulları soylarının en temizinden naklolundum, sonunda içinde bulunduğum 'Hâşimoğulları' âilesinden neş'et ettim" (El-Buhârî, 4/166; Tecrid Tercümesi, 9/316 (Hadis No: 1454) ve 10/44)

Bir başka hadislerinde ise; "Allah, İbrahim'in oğullarından İsmail'i, İsmailoğullarından Kinâneoğullarını, Kinâneoğullarından Kureyşi, Kureyşden Haşimoğullarını, Haşimoğullarından da beni seçmiştir." (Müslim, Hadis No: 2276); Tirmizi, Hadis No: 3605

Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in soyu baba tarafından 21. kuşağa kadar ki dedelerinin isimleri soy bilginleri arasında ittifak konusudur. 21. Dedesi Adnan'dır. Sonrakilerde ihtilaf edilmekle birlikte soyunun peygamber İsmail *(aleyhisselam)*'a dayandığında ittifak edilmiştir.

Allah Rasûlü'nün ittifak edilen Buhari ve İbn-i Hişamda da geçen temiz ve şerefli neseb soyu şu şekildedir. **Abdullah, Abdülmuttalib, Hâşim, Abdümenâf, Kusayy, Kilâb, Mürre, Kâab, Lüey, Galib, Fihr (Kureyş), Mâlik, en-Nadr, Kinâne, Huzeyme, Müdrike, İlyâs, Mudar, Nizâr, Meadd, Adnân,** (el-Buhârî, 4/238; İbn Hişâm, 1/1-2)

İsmail (aleyhisselam) peygamberler babası atamız İbrahim *(aleyhisselam)*'ın oğludur. Annesi Hacer validemizdir. İbrahim *(aleyhisselam)* Allah-u Teâlâ'nın "Halili" yani dostu ve Ulul'azm peygamberlerdendi. Eşi Hacer validemizin kurak ıssız Mekke topraklarına bebeği ile beraber Allah'ın emriyle götürülüp yerleştirilirken ve orada tek başlarına terkedilirken gösterdiği teslimiyetini ve ciğerparesi İsmail *(aleyhisselam)*'ın yine Allah-u Teâlâ tarafından boğazlanma emrine karşı sergilediği sabrı ve teslimiyetini her Müslüman bilir. İsmail *(aleyhisselam)* küçük yaşta boğazlanma emrine karşı itiraz etmeden teslimiyetini göstermiş, bu çetin imtihandan baba, anne ve oğul beraberce başarıyla geçmişlerdi. İşte bu değerli ailenin soyundan Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* dünyaya teşrif etmiştir. Bu güzel aileye bu güzel torun. "Temiz olanlar temiz olanlara aittir…"

Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)'*in dedeleri Mekke'de sevilip, sayılan toplum nazarında hatırı sayılır bir mevki sahibiydi. Çünkü; geçmişden o güne değin, zengin, cömert, soylu, şerefli, namuslu, iffetli, dürüst, Mescidi Harama hizmet eden, gelen hacılara su ve tirit ikram eden kişiler olarak bilinirdi.

Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)'*in soyunda zina, gayri meşruluk yoktur. Efendimiz tertemiz bir soya sahiptir.

Kişinin soyu kişiyi Allah-u Teâlâ katında yükseltmez, ama iman ve takvası onu yükseltir. Ancak dünyada özellikle güven ve davet konusunda soyun etkisi vardır.

Mesela şöyle bir atasözü vardır: **"Asıl azmaz, bal kokmaz."** (Yani yaratılış gereği asil olan insan sonradan zengin olsa yada önemli bir göreve getirilse, azgınlık yapmaz ve sonradan görmelere özgü davranışları sergilemez. Balda, aslı yoğurt olan yağ gibi koku vermez.)

Kişinin terbiye ve ahlakında, davranışlarında soyunun etkisi görülmektedir. Güzel soydan gelen kimselerin davetleri, insanlar arasında daha çok kabule şayan olur. Tanınmamış, meçhul kimselerin veya kendini gizleyen kimselerin davetlerinin başarı ile sonuçlandığı pek görülmemiştir. Özellikle İnternet yoluyla ve kendini gizleyen meçhul kimselerin yaptıkları davetler çok tesirli değildir.

Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* İslama davet etmeye başlayınca soyunun belli ve güzel olması, eminlik ve dürüstlük ile bilinmesi sebebiyle daveti kâfirler arasında daha büyük bir yankı bulmuştu.

Bu gerçeğin örneği şudur;

Habeşistana hicret etmiş Müslümanlar Habeş kralı Necaşi ile görüşmelerinde Cafer Bin Ebi Talip *(radiyallahu anhu)* şöyle konuşmuştu:

"Ey Melik!.. Biz cahiliye içinde boğulan bir millet idik. Putlara tapıyor, ölü hayvan etleri yiyorduk. Fuhuş işliyor, akrabaları ziyaret etmiyor, iyi komşuluk yapmıyorduk. Kuvvetlimiz zayıf olana zulmediyordu

Biz bu durumda iken Allah bize içimizden soyunu, doğru sözlülüğünü, güvenirliliğini, iffet ve namusluluğunu gayet iyi bildiğimiz bir peygamber gönderdi…."

Bu sözlerden sonra kral ve etrafındaki eşrafı (papazlar) Müslümanlara kendi memleketlerinde güven içerisinde yaşayabileceklerini söylediler.

Hılfu'l Fudûl (Fazilet Antlaşması):

Zebid halkından biri Mekke'ye ticaret malı getirmişti. As Bin Vail bu malı satın almış fakat karşılığını vermemişti. Satıcı bazı şahsiyetlerden yardım istemiş ama kimse aldırmamıştı. Bunun üzerine satıcı Kubeys dağına çıkarak yüksek sesle zulme uğradığını anlatan şiirler okumuş ve şereflilerden yardım talebinde bulunmuştu.

Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'e peygamberlik gelmeden önce Haram aylardan biri olan Zilka'de ayında bu antlaşma yapıldı. Bu antlaşma için Kureyş kabilelerinden birkaç kabile çağırılmış, bu antlaşmaya her bir kabilenin şerefli ve ileri gelen şahsiyetleri gelip katılmışdı.

Mekke'de veya Mekke'ye dışarıdan gelenler arasında zulme uğrayan biri olursa derhal onunla beraber olmak, onun hakkını alıncaya kadar mücadele etmek üzere anlaşma ve sözleşme yaptılar. As Bin Vail'e giderek ondan Zebidli tacirin hakkını aldılar.

Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'de bu anlaşmada bulunmuştu. Yüce Allah (celle celaluhu) kendisine peygamberlik ihsan etmesinden sonra da şöyle buyurmuştu:

"Abdullah Bin Cud'an'ın evinde öyle bir anlaşmada bulundum ki sanki bana seçkin kırmızı develer verilmiş gibi hoşuma gitti. İslam geldikten sonra da böyle bir anlaşmaya çağrılsam giderim." (Müsned İmam Ahmed, Tabakat İbni Sa'd).

Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*, İslam dini geldikten sonra böyle bir anlaşmaya davet edilecek olsa icabet edeceğini buyuruyor. Bu; bu tip anlaşmanın ne denli güzel ve faydalı bir amel olduğunu gösteriyor. Âlimlerimiz bundan yola çıkarak şöyle bir kanıya varmışlardır: Kafir dahi olsalar, eğer bir insan topluluğu İslama uygun olan amellerde bir araya gelerek zalimden mazlumun hakkını almak için çalışıyorlarsa, muhtaç ve felakete uğramış olan insanlara yardım eli uzatıyorlarsa ve bu ameli işlerken herhangi bir küfür inanç ve kuruluşu desteklemiyor, meşrulaştırmıyor ve el altından kendi fasit inançlarını enjekte etmiyorlarsa, onlarla beraber böyle bir amele iştirak etmede bir sakınca yoktur.

Ancak benim tavsiyem Müslümanlarla bir araya gelerek Müslümanlara fayda verecek, mazlumun hakkını müdafaa edecek ve İslama hizmet edecek organizasyonlara katılmaktır. Özellikle eşleri hapishanede, cihadda ve vefat etmiş olan muhtaç ailelere, yaralı ve hasta Müslümanları tedavi etme konusunda organizasyonlara katılmak yine güzel olan amellerdendir.

Özellikle günümüzde Müslümanlar, tağutların mahkemelerine dava açmaları, müracaat ederek muhakeme olmaları asla caiz değildir. Küfre götüren bir ameldir. İslamımız tağutu inkar etmek ve Allah'a iman etmek üzere kuruludur.

Bunun gibi hakkını gidip tağut mahkemelerinde talep etmesini caiz görmemekteyim. İçinde bulunduğumuz bu küfür düzeni var olduğu müddetçe haklarımız zayi olacaktır. Benim acizane tavsiyem, Müslümanların haklarını savunabilecek ve alabilecek bir yapı oluşturmalarıdır. Oluşmuşsa böyle bir yapıya destek vermektir. Allah-u Teâlâ en doğrusunu bilendir.